

38

සාර්ථකත්වය උදෙසා දේශයේ මුල් සොයා යමු

ආචාර්ය පී. ඒ. කිරිවන්දේණිය

අද දින මේ වැදගත් අවස්ථාවට මට ආරාධනයක් ලැබීම මගේ ජීවිතයේ හා මගේ විශ්වවිද්‍යාලීය ජීවිතයේ ඓතිහාසික මෙන්ම ගෞරවනීය අවස්ථාවකි. මට පුද්ගලිකවත් මා නිරත වී සිටින සංවර්ධන ක්‍රියාවලියටත් දක්වූ විශාල පිළිගැනීමක් ලෙස මෙම අවස්ථාව මතක් කිරීමට කැමැත්තෙමි. මේ අවස්ථාවට මට ආරාධනය කළ උපකුලපතිතුමා සහ කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ විද්‍යා පීඨයට මම ස්තූතිවන්ත වෙමි. තවද මේ ආරාධනය හා මෙම අවස්ථාව මම අගය කරනුයේ විදුද්‍යා සරසවියේ ආදි ශිෂ්‍යයෙකු ලෙසත් එම සරසවි මැණියන්ගෙන් පෝෂ්‍ය වී පන්තරය ලැබූ ශ්‍රී ලාංකික ජන සමාජයට විශේෂයෙන් පොදු ජනයාට යමක් කිරීමට මා ලැබූ සරසවි අත්දැකීම් ආවර්ජන කිරීමට මෙමඟින් අවස්ථාවක් ලැබීම නිසාය.

අද ඔබ හැම දෙන උපාධි වරම් ලබනුයේ ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ බාහිර සිසුන් ලෙස අධ්‍යාපනය ලැබූ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් වශයෙනි. ඔබ ලබන උපාධි සහතිකය බාහිරද අභ්‍යන්තර ද යනුවෙන් වර්ගීකරණයක් හෝ අවතක්සේරුවක් නොකෙරේ. උපාධියක් ලැබීමට අවශ්‍ය විෂය දැනුම ඔබ සපුරා ගත් බැවින් උසස් අධ්‍යාපනය ලත් උපාධිධාරී පිරිසක් ලෙස සමාජයට පිවිසෙන්නේ රටේ ජනගහනයෙන් ඉතා සුලු පිරිසකට ලැබුණ වරප්‍රසාදයක් ලබා ගනිමිනි. එබැවින් කිසිවිටකත් ඔබට නොයෙකුත් හේතූන් නිසා විශ්වවිද්‍යාලීය අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙකු ලෙස අධ්‍යාපනය ලැබීමට නොලැබුණා යැයි හීනමානයක් හෝ පසුතැවීමක් ඇති කර ගැනීම අවශ්‍ය නොවේ.

අප ඔබ අගය කළ යුතුය. හේතුව තරඟයකදී ලකුණක් අඩුවීම නිසා හෝ වෙනත් හේතුවක් නිසා හෝ විශ්වවිද්‍යාලයට පිවිසීමට අවස්ථාව නොලැබ අධ්‍යාපනය අත් නොහැර අඛණ්ඩව තමන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන යාමටත් එයින් ප්‍රතිපල ලබා ගැනීමටත් ඔබ තුළ තිබූ ධනාත්මක හැඟීම හා බුද්ධිය කොතරම් දැයි කෙනෙකුට තේරුම් ගැනීම පහසු වන නිසාය. වත්මන් සමාජය අධ්‍යාපනය ලබන ක්‍රම දෙකක් ඇත. එක් ක්‍රමයක් වන්නේ ප්‍රාථමික පාසල් අධ්‍යාපනයේ සිට විශ්වවිද්‍යාලය දක්වා වූ විධිමත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයයි. අනෙක් ක්‍රමය වන්නේ තම ජීවිත තක්සිලාවෙන් අධ්‍යාපනය ලබන ක්‍රමයයි. පළමු ක්‍රමය පිළිබඳ අද කවුරුත් සැහීමකට පත් නොවන අතර ඒ ගැන නිතර නිතර සංශෝධන, ප්‍රතිසංශෝධන සිදු කරනු ලැබේ. ඒ නිසාම අධ්‍යාපනය විශාල අවුල් සහගත තත්ත්වයකට පත් වී ඇති. මේ නිසා අධ්‍යාපනයේ මූලික අපේක්ෂාවක් වූ ගුණ නැණ බෙලෙන් යුතු පුරවැසියන් පිරිසක් බිහි වීම අඩාල වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවට නිදහස් අධ්‍යාපනය හඳුන්වාදෙන අවස්ථාවේ එදා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ සිටි එක් විද්වතෙක් කළ ප්‍රකාශය ඉතා වැදගත් ය. 'නිදහස් අධ්‍යාපනය සාර්ථක වුවාදැයි අපට මැනිය හැක්කේ අනාගත පාර්ලිමේන්තුවට එන හා එවන පිරිසගේ ස්වභාවය අනුවයි' මෙය කොයිතරම් ප්‍රශස්ත ප්‍රකාශනයක් දැයි අද පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාකාරිත්වය දෙස බැලීමේදී අපට මනාව වටහා ගත හැක. එනිසා මා කල්පනා කරන්නේ වත්මන් සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපනය පූර්ණ පුරවැසියෙකු හෝ සාර්ථක වූ රටක් හෝ යහපාලනයක් ඇති රටක ගොඩනැගීමට දෙනු ලබන දායකත්වය ප්‍රමාණවත් නොවන බවයි. අධ්‍යාපනයෙන් රටට ලැබිය යුතු දායකත්වය උපරිම වශයෙන් ලබාදීමට පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමයට හැකි වී නැති බව මාගේ විශ්වාසයයි.

රටේ ඉදිරි ගමනට හවුල්වුවන් අතර ජීවිත තක්සිලාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ කිහිප දෙනෙක් පිළිබඳව මෙහිදී හඳුන්වා දීමට කැමැත්තෙමි. මේ රටේ මහා ගත්කරු ලෙස විරුදාවලිය ලැබූ මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ සූරිත් ද කීර්තිමත් පුරාවිද්‍යා විශේෂඥයකු වූ ආචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතා ද, පූජ්‍ය හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හිමිපාණෝද, පූජ්‍ය වැලිවිටියේ ශ්‍රී සෝරත නාහිමිපාණෝ ද, පූජ්‍ය යක්කඩුවේ පඤ්ඤාරත්න හිමිපාණෝ ද ඉන් කිහිප දෙනෙකි. අනුරාධපුර, පොළොන්නරු යුගයේ වාරි කර්මාන්තයේ විශේෂඥයන් වූ බුලතා සහ කවටයා ගැනද ජනප්‍රවාදයේ සහ ඉතිහාසයේ සටහන්ව ඇත. මේ කිසිවෙක් වත්මන් විශ්වවිද්‍යාල හෝ තාක්ෂණික ආයතනවලින් බිහි වූවෝ නොවෙති. පෙරදිග ඉතිහාසය දෙස බැලීමේ දී ද ඔක්ස්ෆර්ඩ් හා කේම්බ්‍රිජ් විශ්වවිද්‍යාල ගොඩනැගුණේ ද විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලැබූවෝ නොවෙති. අන්ධකාර යුගයෙන් යුරෝපය මුදවා ගත් සියලුම විද්වතුන් ජීවිත තක්සිලාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ අයයි.

එබැවින් සාර්ථක ජීවිතයකට පොතපතින් ලැබූ දැනුම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන බවත් තම තමන්ගේ මහත් අධීෂ්ඨානයෙන් ගොඩනගා ගන්නා වූ අත්දැකීම් ප්‍රයෝජනවත් වන බවත් පැහැදිලිය. අද උපාධිධාරියකු ලෙස සහතික ලබන ඔබ එම සහතිකය ඔබේ ජීවිතයට ආලෝකයක් ලබා දෙනු ඇතැයි කල්පනා කරමින් එය ආහරණයක් ලෙස පැළඳගෙන සිටිනවා වෙනුවට උපාධියෙන් ලද දැනුම උපකරණයක් ලෙස හඳුනාගෙන තම ජීවිතය සකස් කර ගන්නේ නම් ඔබ යහපත් සාර්ථක පුරවැසියෙක් වනු ඇත.

1965 විශ්වවිද්‍යාලයෙන් පිට වූ මා ගැන ඔබට යමක් ප්‍රකාශ කිරීම උචිත යැයි සිතමි. මට ආරාධනා කළ මගේ හිතවතුන්ද මගේ ජීවිත අත්දැකීම් ඔබ වෙත ප්‍රකාශ කිරීම පිළිබඳව සතුටු වනු ඇත. ඇත එපිට පිටිසර ගම්මානයක ඉපිද, සැතපුම් හත අටක් පයින් ගොස් උසස් අධ්‍යාපනය ලැබ විදුදය විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වූවෙමි. එදා අපේ ගම විශ්වවිද්‍යාලය හෝ නැවුම් ලෝකය පිළිබඳව හෝ අවබෝධයක් තිබූ ගමක් නොවේ. එබඳු පරිසරයකින් බිහිවූ මා පිළිබඳව ඔබ නම් සැබෑවටම සිතනු ඇත්තේ රජයේ උසස් වැටුපක් ලබාගත හැකි සුව පහසු රැකියාවක් ලැබිය යුත්තෙකු ලෙසය. වාසනාවකට හෝ අවාසනාවකට මට කිසිවිටකත් රජයේ රැකියාවක් ගැන එතරම් උනන්දුවක් නොවීය. උගත් පාසැලේ ගුරුවරයකු ලෙස සේවය කොට පාසැලට ණය ගෙවීමට පමණක් මට වුවමනාවක් තිබුණි. ඒ සඳහා අවුරුදු කිහිපයක් රජයේ පත්වීමක් ලැබ ගුරුවරයකු ලෙස සේවය කොට එම අභිලාෂය මුදුන් පත් කර ගතිමි.

තරුණයකු ලෙස මගේ උත්සාහයෙන් මගේ ජීවිත බලාපොරොත්තු ඉටු කර ගැනීමට කැප වූණෙමි. දේශපාලන ව්‍යාපාරවල හා සමාජසේවා කටයුතුවලද නිරත වූණෙමි. මේ කිසිවක් මාගේ උපන් ගතිවලට ගැළපුනේ නැත. ඒ නිසා මගේ ගමට ගොස් ගැමියන් සමඟ විවිධ අත්හදා බැලීම්වල නිරත වූයෙමි. 1977 මෙරටට විවෘත ආර්ථික ක්‍රමය හඳුන්වා දුන් අවස්ථාවේ දුප්පත් ගැමියන්ට මුහුණදීමට සිදු වන ගැටළු අවබෝධ කරගත් මම ඒ සඳහා උපක්‍රමයක් ලෙස කුඩා මිනිසුන් හා එක්ව බැංකු ක්‍රමයක් ආරම්භ කළෙමි. එදා ගැමියන්ට රුපියල් පහක් සොයා ගැනීමට බැරිව පොල් ගස් උකස් කිරීමට සිදුවිය. සමහර ගොවියන්ට මේ පොල් ගස බේරා ගැනීමට රුපියල් පහක් නොමැතිව අවුරුද්දක් තරම් කාලයක් ගතේ පලදාව උකස්කරුට දීමට සිදුවිය. මේ ගැටලුවට විසඳුමක් ලෙස ඉතිරි කිරීමේ හා ණය දීමේ ක්‍රමයක් ආරම්භ කළෙමි. ගමේ පන්සල මුල් කරගෙන භාමුදුරුවරුන්ගේ මූලිකත්වයෙන් ඇරඹුන මේ වැඩ සටහන ගොවියාට අවශ්‍ය ණය මුදල් ලබා දුන්නේය. එවකට ගම්වල තිබෙන ණය දෙන සමිතිද මේ වැඩසටහනට එක් විය. වසර කිහිපයක් ගත වන විට ඉතා ජනප්‍රිය වූ මේ ක්‍රමය රටේ මහා පරිමාණ ව්‍යාපෘතිවලට ද හවුල් කර ගත්තේය. නිවාස දඟලක්ෂයේ

වැඩ සටහන එයින් එකකි. අද 'සණස' නමින් දේශීය හා විදේශීය වශයෙන් ජනප්‍රිය සුක්ෂම මූල්‍ය ක්‍රමයක් ගොඩ නැගී ඇත්තේ මේ සංකල්පය මතය.

සාර්ථක සිද්ධියක් ලෙස "සණස" ගොඩනගා නැගීමට කැප වූ කරුණු කිහිපයක් සඳහන් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

බොහෝ අය කල්පනා කරන්නේ මුදල් නොමැතිව කිසිවක් කළ නොහැකි බවයි. නමුත් මිනිසුන් සතු විවිධ වූ සාරධර්ම හා නැති බැරිකම් හඳුනාගෙන ඒවා ඒකරාශී කිරීමට මුදල් අවශ්‍ය නොවන බව තේරුම් ගත යුතුය. මිනිසුන්ට ආදරය කරුණාව හා ගෞරවය දැක්වීම තුළින් මුදල් නොමැති අඩුව පිරිමසාගත හැකි බව අප තේරුම් ගත යුතුය. අවුරුදු සිය ගණනක් අප ජීවිත තුළ පැලපදිංචි වී ඇති ගති ලක්ෂණ රාශිකරණය කිරීම මාගේ වැඩ සටහනේ ප්‍රථම කාර්යය විය. ගැමියන්ගේ අරපිරිමැස්ම, විවෘත බව, සරල ජීවිත අපේක්ෂාවන් ඉලක්ක කරගෙන වැඩ කළ නිසා අද අප සාර්ථක වී ඇත. සංවර්ධනයට අවශ්‍ය සමාජ ප්‍රාග්ධනය අසීමිතව අප රට තුළ ඇති බව සංවර්ධන විද්වතුන් තේරුම් නොගැනීම අවාසනාවකි. මේ රටේ බැංකු ස්ථාපිත කළේ රජය හෝ ධනවත් ව්‍යාපාරික ප්‍රජාවයි. නමුත් මා සමඟ සිටින්නේ මේ රටේ දුප්පත් අඩු ආදායම්ලාභී පිරිසයි. ඔවුන්ගේ බැංකුව අද රුපියල් කෝටි 160 ක ප්‍රාග්ධනයක් ඇති ආයතනයකි. මේ සාර්ථකත්වය තුළින් ඔබට දෙන පණිවිඩය නම් තමන්ගේ දේ හා තමන්ගේ මිනිසුන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන ලෙසය. බටහිරට ගැනී බටහිර මතිමතාන්තරවලට ලැදි මනස වෙනස් කර ගැනීම සාර්ථකත්වයට හේතුවක් බවද මතක් කර දීම වැදගත් වේ.

උගත් විද්වතුනි,

ඇයි අපි අප ගැන අභිමානයක් ඇතිකර නොගන්නේ? සංවර්ධනයට උපදෙස් සොයා දේශදේශාන්තරවල සංචාරය කර අප මෙරටට ගෙන එන්නේ කුමක්දැයි විමසීමෙන් විය යුතුය. ලෝක බැංකුවේත් ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවේත් උපදෙස් ලබා ගන්නා අපි කිසිවිටෙකත් මේ රටට ආවේණික දේ ගැන සොයා නොබලති. සිරිලක පෙරදිග ධාන්‍යාගාරයක් ලෙස පැවැති යුගය වචනයට සීමා වූවක් ලෙස සලකන්නන් එමටය. නමුත් තෝනිගල සෙල්ලිපිය හදාරණ විට ධාන්‍යාගාරයේ බැංකුවක් තිබුණ බවත්, එහි පොලිය නියම කර තිබූ බවත්, භාණ්ඩාගාරයෙන් බීජ සැපයූ බවත් (මූල්‍ය ධනය), පොලියෙන් පන්සල දියුණු කළ බවත් ඒ උපදේශකයන්ට කියා නොදෙන්නේ ඇයි? මෙය අපේ අවාසනාවයි. පරගැති මනස අපගේ කොඳු ඇට බිඳ දමා ඇත. එබැවින් අද උපාධි ලබන ඔබ ඔබේ ගම රට ඔබේ ඉරණම බව තේරුම් ගතහොත් ඔබට නොවරදින බව සහතිකය. මා සාර්ථක වූයේ ගම රට මා අමතක නොකළ බැවිනි. අද අපි සාමකාමී පරිසරයක ජීවත් වන්නේ බටහිර උපදෙස් පසුපස නොගොස් අපේ මතය, තීරණය හරි හෝ වැරදි වුවත් ඒ අනුව කටයුතු කළ නිසාය. එම නිසා ඔබ ඔබේ ඉරණම විසඳා ගන්නවා මිස අනුනට ඔබේ ඉරණම විසඳීමට ඉඩ නොදෙන්න. උගත් ඔබ එසේ සිතන්නේ නම් ඔබ පසුපස බොහෝ දෙනෙකු එනු ඇත.

නව යොවුන් වයස ඉක්මවූ ඔබටත් වැඩිහිටි අයටත් පුංචි කාලේ පෙර පාසැලේදී කියූ කවියක් මතක ඇතැයි සිතමි.

“බිංදු බිංදු එක් වෙලා ගංගා හැදෙනවා
ගංගා ගංගා එක්වෙලා මුහුදු හැදෙනවා”

මුහුදේ ගංගා ආරම්භ වූ බවක් අසා තිබෙනවාද? ඒ නිසා වැඩ පටන් ගත යුත්තේ බිංදුවෙන්ය. හෙමිහිටය, කුඩාවටය. එදා මී කුණෙන් සිටුවරයෙක් වූ කථාවක් මෙදා රුපියල් 50ක් ගෙන ගමෙන්

කොළඹට පැමිණ සිටුවරයෙක් වූ කථාවත් ඔබ අසා ඇතැයි සිතමි. ටොයොටා සමාගම පුංචි බයිසිකල් ඩයිනමෝවක් නිපදවීමට දැරූ උත්සාහයක ප්‍රතිඵලයකි. මෙවැනි සාර්ථක වරින්, සාර්ථක සිද්ධි ඔබගේ ජීවිතයට ආලෝකයක් කර ගන්න.

එංගලන්තය දූපත් රාජ්‍යකි, ජපානය ද දූපත් රාජ්‍යයකි. ඔවුන් 20 වෙනි ශතවර්ෂය ජය ගත්තෝය. 21 වෙනි ශත වර්ෂයේ දූපතක ජීවත් වන අපට ලොව ජය ගත නොහැකි ද? මේ ගැන අපි නිතර නිතර සිහි කරමු. එමෙන්ම එයට අවශ්‍ය ක්‍රියා මාර්ග අප කුලින්ම සොයාගැනීමට උප උත්සාහ ගත යුතුය. අද උපාධි ලබන ඔබ සැම මේ සඳහා කැප වනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි.

මෙම ගාමිනීර උත්සවයට සහභාගි වන ලෙස මා හට ඇරයුම් කළ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර සරසවියෙහි සියලු දෙනටම මම මාගේ හෘදයංගම ස්තූතිය පළ කරන්නෙමි. එමෙන්ම උපාධිලාභී ඔබ සැමට සාර්ථක දීප්තිමත් අනාගතයක් ප්‍රාර්ථනා කරමි. ස්ව උත්සාහයෙන් නැගී සිටීමට අවශ්‍ය ධෛර්යය හා ශක්තිය ඔබ සැමදෙනට ලැබේවා! යි මම අවසාන වශයෙන් ප්‍රාර්ථනා කරමි.

2010.01.22